

بههشتی بو مسوگر ده بیت

وجبت له

الجنة

إعداد
أبي جعفر العزیز منیر الحزلی

وهر گیرانی

هشام لطیف البرزنجی

وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ جَنَّاتِ الْفِرْدَوْسِ لِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ نُزُلًا، وَيَسَّرَهُمْ
لِلْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ الْمُوَصِّلَةِ إِلَيْهَا، فَلَمْ يَتَّخِذُوا سِوَاهَا شُغْلًا، وَسَهَّلَ لَهُمْ طُرُقَهَا،
فَسَلَكَوا السَّبِيلَ الْمُوَصِّلَةَ إِلَيْهَا ذُلًّا.

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةً عَبْدِهِ وَابْنِ عَبْدِهِ وَابْنِ
أُمَّتِهِ، وَمَنْ لَا غِنَى لَهُ طَرْفَةَ عَيْنٍ عَنْ فَضْلِهِ وَرَحْمَتِهِ، وَلَا مَطْمَعٌ لَهُ بِالْفُوزِ بِالْجَنَّةِ
وَالنَّجَاةِ مِنَ النَّارِ إِلَّا بِعَفْوِهِ وَمَغْفِرَتِهِ.

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَمِينُهُ عَلَى وَحْيِهِ وَخَيْرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ، أَرْسَلَهُ
رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، وَمَحَجَّةً لِلسَّالِكِينَ، وَحُجَّةً عَلَى الْعِبَادِ أَجْمَعِينَ، بَعَثَهُ لِلْإِيمَانِ
مُنَادِيًا، وَإِلَى دَارِ السَّلَامِ دَاعِيًا، وَلِلْخَلِيقَةِ هَادِيًا، فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ، كَمَا وَحَّدَ اللَّهُ
وَعَبَدَهُ، وَعَرَّفَنَا بِهِ وَدَعَا إِلَيْهِ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ
الدِّينِ.

له پاشان:

ئە ی براکانم له پیناو خوای گه وره ... ئیوهم خوڤ دهوێت له بهر خوای گه وره:

خوای گه وره من و ئیو هه ش بکات به یه کیك له و که سانه ی ئە هلی به هه شتن: " پیکهاتوو له ژووری به رز، و پاخه ری پازه وه، و دارو میوه کانیا ن بۆ نزم ده بیته وه، و جیگا و پاخه ری نه رم و ناسکیان له شوینی به رز بۆ پاخراوه، و باخیان بۆ هه یه که هه موو چاکه و شتیکی باشی تێدایه و ئافره تانیکی تێدایه که ژۆر چاک و په وشته به رزن، و جۆره ها میوه، و هه ر خواردنیك حه زی پێبکه ن، و خواردنه وه ی خوڤ، و ته ماشا کردنی دروستکراوی ئاسمانه کان و زه وی (که خوای گه وره یه)، که تێیدا ده میننه وه به هه تاهه تای، نامرن و پیر نابن و نه خوڤ ناکه ون، و ناخه ون، وه پیسی تێدانیه، و به لگه م و هه ی شتیکی له وانه تێدانیه که له دوا ی خواردن بکریت (وه کو میزو پیسای) به لکو عاره ق ده که ن که بۆنه که ی وه کو میسک وایه ".
(۱)

به هه شت شوینی ته قوادارانه، وه جیگه و مانه وه ی پیاوچا کانه، کۆمه لیك موشتاق و تامه زرۆی بوون و نه فسی خو یا ن و ژیا نیك که نامیت و ده گۆریت فروشتیا ن، وه ژیا نیایکیان کپی که به رده وامه و له ناوچوونی به سه ردا نایات:

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَّهُمُ

الْجَنَّةَ﴾ [التوبة: ۱۱۱] (۲).

(۱) «تَفْسِيرُ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ» (۲/۵۷۶).

(۲) ته فسیری ئایه ته کان سوودم وه رگرتوو له ته فسیری پێبه ر، ئاماده کردنی: مامۆستا صلاح الدین عبدالکریم.

واته: خوای گه وره نه فس و مائی له باوه پداران کړیوه له به رامبه ر ئه وه دا به هه شتی پی به خشیون.

بۆیه پیویسته له سه ر باوه پدار هه ولبدات و بزانیئت سیفه تی ئه هلی به هه شت چۆنه تا خۆی پی برازینیته وه و له خۆیدا جیبه جیی بکات، وه به کرده وه و په وشتی جوان و هه لئس و کهوت تا بیئت به یه کیک له به هه شتییه کان.

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [الْحُرُوفُ : ٧٢].

واته: ئا ئه مه ئه و به هه شته یه که ئیوه بوون به میراتگری به هۆی ئه و کرده وه چاکانه ی که له دنیا دا ئه نجامتان ئه دا، (هیچ که سیك به کرده وه ی خۆی ناچیته به هه شت، چونکه کرده وه کانمان نرخ ی ئه و هه موو نازو نیعمه ت و به خشش و خوشییه ی به هه شت نییه، به لکو به فه زل و ره حمه تی خوای گه وره ده چینه به هه شت، وه کرده وه چاکه کانمان هۆکاره بۆ چونه به هه شت).

ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی کرده وه هۆکاره بۆ چونه به هه شت ... (به لام) ته نها کرده وه کردن به س خۆی شایسته ی ئه وه نییه که س بکاته به هه شته وه ئه گه ر خوای گه وره به فه زل و په حمی په حم نه کات و نه یکاته هۆکاریک بۆ چونه به هه شت، کرده وه کردن خۆی بۆ خۆی فه زل و په حمه تی خوای گه وره یه به به نده که ی، به هه شت و هۆکاری چونه به هه شت له فه زل و په حمه تی خوای گه وره یه ^(٣).

(٢) «جامع العلوم والحکم» (ص ٧٠).

ئەى براكانم لە پىناو خاى گەرە، لە ھەندىك فەرمودەى دىارىكراوى
 پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاتوۋە باسى: "بەھەشتى بۇ مسۆڭەر دەبى" دەكات،
 ئەمە بەلئىنئىكە لە كەسىكى راستگۆۋ بەراست دانراو ﷺ، كە ئەۋىش لە
 فەزلى خاى گەرەۋەىيە، كۆم كىرەۋەتەۋەۋ پىكم خىستوۋە بەلكو خاى
 گەرە تەۋفىقى منو ئىۋەش بدات زانىارىمان ھەبىت لەسەرىۋ كىرەۋەى
 پىبكەىنۋ بانگەۋازى بۇ بكەىن.

ۋاتاي بەھەشتى بۇ مسۆڭەر دەبیّت:

شىخ ئىبنو عوئەىمىن (پەحمەتى خاى لىبىت) فەرمودىيەتى: "ۋاتە: مافى
 خۆيەتى، ئەۋەى بۇ دەكات خاى گەرەىيە، لەبەرئەۋەى پىغەمبەرى خوا ﷺ
 ئەۋەى پىمان گەياندوۋە^(۴).

(۴) «التعلیقُ عَلَى صَحیحِ مُسْلِمٍ» (۲/۳۲).

٨/ جیبه جیکردنی یه کخوایه رستی:

عَنْ سُلَيْمِ بْنِ عَامِرٍ، سَمِعْتُ أَبَا بَكْرٍ رضي الله عنه، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا خَرَجَ فَنَادَى فِي النَّاسِ: مَنْ «شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

قَالَ: فَخَرَجْتُ فَلَقَيْتَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه، فَقَالَ: مَا لَكَ يَا أَبَا بَكْرٍ؟ فَقُلْتُ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا خَرَجَ فَنَادَى فِي النَّاسِ، مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»، قَالَ عُمَرُ: ارْجِعْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَتَكَلَّمُوا عَلَيْهَا، فَرَجَعْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «مَا رَدَّكَ؟» فَأَخْبَرْتُهُ بِقَوْلِ عُمَرَ، فَقَالَ: «صَدَقَ» ^(٥).

واته: له سوله یمی کورپی کورپی عامیره وه دهفه رموویت: گویم له ئه بو به کر (په زای خوای لیبت) بوو دهیفه رموو: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: لیږه ده رچۆ بانگ بکه له نیو خه لک و بلّی: «هه رکه سیڅ شایه تی بدات به وهی هیچ په رستراویڅ نییه به حه ق شایسته ی په رستن بیټ جگه له الله، ئه وا بهه شتی بۆ مسۆگەر ده بیټ».

(ئه بو به کر) دهفه رموویت: ده رچووم و گه یشتم به عومه ری کورپی خه تتاب (په زای خوای لیبت)، فه رمووی: ئه وه چیته ئه ی ئه بو به کر؟

ووتم: پیغه مبه ری خوا ﷺ پیمی فه رموو: «لیږه ده رچۆ بانگ بکه له نیو خه لک و بلّی: هه رکه سیڅ شایه تی بدات به وهی هیچ په رستراویڅ نییه به حه ق شایسته ی په رستن بیټ جگه له الله، ئه وا بهه شتی بۆ مسۆگەر ده بیټ».

عومه ر فه رمووی: بگه پږه وه بۆلای پیغه مبه ری خوا ﷺ من ده ترسیم که خه لکی پال بده نه وه و که مته رخه می بکه ن (له دوا ی بیستنی ئه و موژده

(٥) رَوَاهُ أَبُو يَعْلَى فِي «مُسْنَدِهِ» (١٠٥)، وَالْهَيْثَمِيُّ فِي «مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ» (٤)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ» (٢٢٩).

گه ورهیه سارد ببنه وه له عیبادەت کردن، گه پامه وه بۆلای پیغه مبهری خوا ﷺ، فه رمووی: «چی گه پاندتیه وه؟» منیش هه والم پیی دا به ووته که ی عومه ر، فه رمووی: «راست ده کات».

و عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ لَمْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا بَعْدَ إِذْ آمَنَ بِهِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَأَدَّى الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ، وَسَمِعَ وَأَطَاعَ، فَمَاتَ عَلَى ذَلِكَ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»^(٦).

واته: له ئه بی مالیکی ئه شعه ربیه وه (په زای خوای لیبت) پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه رکه سیك هاوبه ش بۆ خوای گه وره بریار نه دات له دوای ئه وه ی که باوه پری هی ناوه، وه نوێژه فه رزه کانی بکات، و زه کاتی ماله که ی ده ربکات، و پۆژووی مانگی په مه زان بگریت، و گوێرایه لی کاربه ده ستان بکات (له کاری چاکه)، له سه ره ئه وه به مریت ده چیته به هه شته وه».

وَعَنْ كَثِيرِ بْنِ مُرَّةٍ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ لَنَا مُعَاذٌ فِي مَرَضِهِ قَدْ سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ شَيْئًا كُنْتُ أَكْتُمُكُمْوهُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»^(٧).
قَوْلُهُ ﷺ: «أَكْتُمُكُمْوهُ» أَيِ أَكْتُمُ ذَكَرَ هَذَا الْأَمْرَ عَلَيْكُمْ.

واته: وه له که ثیری کوپی مورپه وه له موعاذی کوپی جه به له وه (په زای خوای لیبت) ده فه رموویت: لای موعاذ بووین له کاتی نه خوشییه کهیدا له سه ره مه رگ فه رمووی: گویم له ووته یه ک بووه له پیغه مبهری خواوه ﷺ وه من ئه وه م شار دووه ته وه و باسم نه کردووه، گویم لیبوو پیغه مبهری خوا ﷺ

(٦) رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي «الْمُعْجَمِ الْكَبِيرِ» (٣٤٤٣)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «ظِلَالِ السُّنَّةِ» (١٠٤٧).

(٧) رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي «مُسْنَدِهِ» (٢٢٠٣٤)، وَحَسَّنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ» (٦٨٧).

ده یفه رموو: « هه رکه سیك كۆتا وشه ی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بیټ ئه واهه هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیټ ».

که فه رموو ی (په زای خوای لی بیټ): « أَكْتُمُّكُمْوهُ » واته: ئه و باسه م شار دبووه وه. (له ترسی ئه وه ی نه وه کو خه لکی سار د ببنه وه له عیبادت کردن).

٢/ هه رکه سیك رازی بیټ به الله په روه ردگاری بیټ و ئیسلام دینی بیټ و محمدیش ﷺ پیغه مبهری بیټ:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: « يَا أَبَا سَعِيدٍ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ »^(٨).

واته: له ئه بی سه عیدی خودرییه وه (په زای خوای لی بیټ) پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموو ی: « ئه ی ئه بو سه عید هه رسیك رازی بیټ به وه ی الله په روه ردگاری بیټ، و ئیسلام دینی بیټ، و محمدیش ﷺ پیغه مبهری بیټ، ئه واهه هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیټ ».

شیخ ئیبنو عوثة یمین (په حمه تی خوای لی بیټ) فه رموو یه تی: که فه رموو یه تی ﷺ: «رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا» په روه ردگارییه تی له شهرع، و له قه ده ریش ده گریتته وه.

أ/ په روه ردگارییه تی له قه ده ر/ رازی بیټ به قه زاو قه ده ری خوای گه وره، ئه گه ر خو ش بوو یان ناخو ش بوو.

ب/ وه په روه ردگارییه تی له شهرع/ ئه وه یه رازی بیټ به شهرعی خوای گه وره، فه رمان بیټ قه ده غه کردن.

خه لك سه بارهت به یه كهه، كه پهروهردگارییه تی له قه ده ره، هه موویان پازین، هه تتا ئه گهر تورپهش ببن نابینیت پابكه ن لی. به لام پهروهردگارییه تی له شهرع، هه یانه پیی پازیه، و هه یانه پیی پازی نییه.

كه فه رموویه تی «بِالْإِسْلَامِ دِينًا»: هه موو دینه كانی لی ده رده چیت ته نها ئیسلام نه بیئت، له بهرئه وهی جگه له ئیسلام قبول نییه لای خوای گه وره، وه كو خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران: ۸۵].

واته: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ وه هه ركه سی جگه له ئیسلام داوای دینیکی تر بکات و له سه ر دینیکی تر بیئت ئه و خوای گه وره لیی قبول ناکات و لیی وه رناگری ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه له پوژی قیامه تیشدا له زه ره رمه ندانه وه پرزگاری نابیت.

وه كه فه رموویه تی «وَبِ مُحَمَّدٍ رَسُولًا»: واته شوینی بکه وی، وه ئیلا ئیمه پازین به هه موو پیغه مبه ران (سه لامی خویان لی بیئت)، وه باوه پمان وایه هه موویان پیغه مبه ری خوان، وه ئه وهی كه پیی هاتوون حه ق و پاسته، به لام ئه و پیغه مبه ره ی شوینی بکه وین، كه له سه رمانه شوینی بکه وین، ئه ویش پیغه مبه ر موحه ممه ده ﷺ، به لام پیغه مبه رانی تر شوینیان ناکه وین ته نها به پیی ریگه دانی شهرع نه بیئت^(۹).

(۹) «التَّغْلِيقُ عَلَى صَحِيحِ مُسْلِمٍ» (۱/۱۷۷).

٣/ بانگدان:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَدَّنَ ثَنِّي عَشْرَةَ سَنَةً وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سِتُّونَ حَسَنَةً، وَلِكُلِّ إِقَامَةٍ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً» ^(١٠).

واته: له ئیبن عومه ره وه (په زای خویان لی بیئت) پیغه مبه ری خوا رضي الله عنه فهرموویه تی: «هه رکه سیك دوانزه سال بانگ بدات ئه و به هه شتی بۆ ده بیئت، وه به هه ر بانگدانیک ی شه ست چاکه ی بۆ ده نوسریت، و بۆ هه موو قامه تیک سی چاکه ی بۆ ده نوسریت».

٤/ دوو پکات دوا ی ده ستنو یژ:

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضُوئَهُ ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ مُقْبِلٌ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» ^(١١).

له عوقبه ی کوری عامیره وه (په زای خوی لی بیئت) ده فهرموویت: پیغه مبه ری خوا رضي الله عنه فهرموویه تی: «هیچ موسلمانیک نییه جوان ده ستنو یژ بشوات (به و شیوه ی له سوننه تدا هاتووه)، پاشان دوو پکات نو یژ بکات به دل ی و پووی، ئه و ئیلا به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت».

پونکردنه وه یه ک: "ئه گه ر که سیك بل یئت: ئایه دروسته بوتریت که سیك به هه شتییه له به ئه وه ی ئه و دوو پکاته نو یژ ه ی کردووه به دل ی و پووی له نو یژ ه که بووه له به ر ووته که ی رضي الله عنه: «به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت»؟

(١٠) رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ (٧٢٨)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي «صَحِيحِ ابْنِ مَاجَهَ» (٥٩٤).

(١١) رَوَاهُ مُسْلِمٌ (٢٣٤).

وه لām: ناوتریت بۆ هیچ که سیکی دیاریکراو، چونکه له وانهیه به شیوهی داواکراو ئاگای له نوێژه که نه بوو بیئت، وه له وانهیه به ههشت بۆ که سیکی بوو بیئت و پاشان کرده وهیه کی ناشرین که وتبیته نیوان ئه وو نوێژه کهیه وه، به لām ئومید ده کهین که به هه شتی بۆ مسۆگەر بیئت^(۱۲).

۵/ پارێزگاریکردن له نوێژه فه رزه کان:

عَنْ حَنْظَلَةَ الْكَاتِبِ رضي الله عنه قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ حَافِظٌ عَلَى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ رُكُوعِهِنَّ وَسُجُودِهِنَّ وَوُضُوءِهِنَّ وَمَوَاقِيَتِهِنَّ وَعَلِمَ أَنَّهِنَّ حَقٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ أَوْ قَالَ وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»^(۱۳).

واته: له حه نظه له وه نوسه ری وه حی (په زای خوای لی بیئت) ده فه رموو یئت: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا رضي الله عنه ده یفه رموو: «هر که سیکی پارێزگاری بکات له پینج نوێژه فه رزه که پکوعی و سوجه دی و ده ستنو یژ^(۱۴). و کاته که ی و بزانیئت ئه مه حه قی که له لایه ن خوای گه وره وه فه رزی کردو وه ئه وا ده چی ته به هه شته وه یان به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت».

فه رموو یه تی: واته پارێزگاری بکات له کاته که ی و دوای نه خات، خوای گه وره فه رموو یه تی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ [النساء: ۱۰۳].

^(۱۲) «كَشَفُ الْمُشْكِ مِنْ حَدِيثِ الصَّحِيحَيْنِ» (۱/ ۱۰۵).

^(۱۳) رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي «مُسْنَدِهِ» (۱۸۳۴۵)، وَقَالَ الْأُبَانِي: (حَسَنٌ لِغَيْرِهِ) فِي «صَحِيحِ التَّرْغِيبِ» (۳۸۱).

^(۱۴) به و شیوهیه ئه نجامی بدات که له فه رمووده کانی پیغه مبه ری خوا رضي الله عنه هاتوو، بۆ فی ربوو نی نو یژو تیگه یشتن لی بگه ری وه په رتوو که به نرخه که ی شیخ ئه لبانی (په حمه تی خوای لی بیئت) صفة صلاة النبي ﷺ - وه رگێر-.

واته: به دڵنیایی نوێژ کردن فه رز کراوه له سه ر ئیمانداران وه کاتی دیاریکراوی خۆی هه یه له که یه وه ده ست پێ ده کات وه له که یدا کۆتایی دیت

٦/ بهری بوون له کیرو خۆبه گه و ره زانین و دزیکردن له ده سته که وتی جهنگ و قه رزاری:

عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ: الْكِبْرِ وَالْغُلُولِ وَالذِّينِ دَخَلَ الْجَنَّةَ» ^(١٥).

واته: له ته و بانه وه (په زای خوای لی بیئت) ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه رکه سیك بم ریئت و به ری بیئت له سی شت: کیرو خۆبه گه و ره زانین و دزینی ده سته که وتی جهنگ و قه رزاری ئه و ده چیته به هه شته وه».

وَفِي رِوَايَةٍ عِنْدَ الْإِمَامِ أَحْمَدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي «مُسْنَدِهِ» (٢٢٣٩٠): عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ فَارَقَ الرُّوحَ الْجَسَدَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ: الْكِبْرِ وَالْغُلُولِ وَالذِّينِ فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ أَوْ وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

وه له پړوایه تی لای ئیما م ئه حمه د (په حمه تی خوای لی بیئت) له موسنده که ی (٢٢٣٩٠): له ته و بانه وه (په زای خوای لی بیئت) خزمه تکاری پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «کاتیك پوح له لاشه جیا ده بیته وه له سی شت به ری بیئت: کیرو خۆبه گه و ره زانین و دزینی ده سته که وتی جهنگ و قه رزاری ئه و له به هه شتدایه یان به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت».

که فه رموویه تی: «الْغُلُول» خیانه ت کردنه له و ده سته که وت و دزینی غه نیمه ته پێش دابه شکردنی، ده وتریئت: زیاده پره وی کرد له غه نیمه تا زیاده پره ویه ببیته خیانه ت، هه رکه سیك خیانه تی کرد له کاریکا به دزیه وه

^(١٥) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ (١٥٧٢)، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ التِّرْمِذِيِّ» (١٥٧٢).

ئەو زیا دە پەوی کردوو، ناو نراو غلول چونکە دەستەکان بەستراون لەو کارەدا یان قەدەغە کراوە تەوقیکی ئاسن کراوە تە دەسی وەکو دیل دەسی بەستراوە تەو بۆ ملی. ^(١٦)

٧ / پەرودە کردنی کچان:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ يُؤْوِيهِنَّ وَيَكْفِيهِنَّ وَيَرْحَمُهُنَّ فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ» فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَعْضِ الْقَوْمِ: وَثْنَتَيْنِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟
قَالَ: «وِثْنَتَيْنِ» ^(١٧).

واتە: لە جابری کوپی عەبدوللّاو (پەزای خوايان لیبیټ) دەفەر موویټ: پیغەمبەری خوا ﷺ فەر موویەتی: « ھە رکە سیك سی كچی ھە بیټ پە نایان بدات و جیگە یان دابین بکات و بی پیو یستیان بکات و پەحمیان پی بکات ئەو بە ھەشتی بۆ مسۆگەر دە بیټ و گە پانەو ھی نییە » پیاو یك کە لەو ی دانیشتبوو فەر مووی: دوو کچیش بیټ ئە ی پیغەمبەری خوا ﷺ ؟
فەر مووی: « ئە گەر دوو کچیش بیټ ».

^(١٦) «النهاية في غريب الحديث والأثر» (ص ٨٩٥).

^(١٧) رواه البخاري في «الأدب المفرد» (٧٨)، وحسنه الألباني في «السلسلة الصحيحة» (١٠٢٧).

۸/ ههركهسيك مندالی بمریت و ئارام بگریت و چاوه‌پیی پاداشت بیئت

لای خوای گه‌وره:

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ أَتَكَلَ ثَلَاثَةً مِنْ صُلْبِهِ فَاحْتَسَبَهُمْ عَلَى اللَّهِ .. فِي سَبِيلِ اللَّهِ ^(۱۸) .. وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» ^(۱۹).

له عوقبه‌ی کوپی عامیره‌وه (په‌زای خوای لی‌بیئت) ده‌فه‌رموویت:
پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: « هه‌ركه‌سیك سی مندالی خوی بمریت و
ئارام بگریت و چاوه‌پیی پاداشت بیئت لای خوای گه‌وره .. له پی‌ناو خوای
گه‌وره .. ئە‌وا به‌هه‌شتی بۆ مسۆگەر ده‌بیئت ».

که فه‌رموویه‌تی ﷺ: « أَتَكَلَ » له ده‌ستی بدات و بمریت.

۹/ چاودی‌ری هه‌تیوان:

عن زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى يُحَدِّثُ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ قَوْمِهِ يُقَالُ لَهُ: أَبُو مَالِكٍ أَوْ ابْنُ مَالِكٍ، سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ ضَمَّ يَتِيمًا بَيْنَ مُسْلِمِينَ فِي طَعَامِهِ وَشَرَابِهِ حَتَّى يَسْتَغْنِيَ عَنْهُ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ، وَمَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدَهُمَا ثُمَّ لَمْ يَبْرَهُمَا ثُمَّ دَخَلَ النَّارَ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُسْلِمَةً كَانَتْ فَكَاهُهُ مِنَ النَّارِ» ^(۲۰).

^(۱۸) فقال أبو عُشَانَةَ مَرَّةً: فِي سَبِيلِ اللَّهِ ... وَاتَه: ئە‌بو عه‌ششانه جاریکیان فه‌رمووی: له پی‌ناو خوای گه‌وره. واته له جیهاد له پی‌گه‌ی خوای گه‌وره شه‌ید بن، به‌لام ئە‌وه‌ی ئاشکرا بیئت ئە‌وه‌یه به‌ مردنی منداله‌که به‌بی به‌ستنه‌وه‌ی به‌ جیهاد، له‌به‌رئه‌وه‌ی پیاوایه‌ت و به‌لگه‌کانی تر به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی ته‌نها به‌ مردنی منداله‌که ئە‌و پاداشته‌ گه‌وره‌یه وهرده‌گرن. الباحث الحدیثی. -وه‌رگی‌پ-.

^(۱۹) رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي «مُسْنَدِهِ» (۱۷۲۹۸)، وَالتَّبْرَانِي فِي «الْمُعْجَمِ الْكَبِيرِ» (۸۲۹)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ» (۵۹۴۹).

^(۲۰) رَوَاهُ أَبُو يَعْلَى فِي مُسْنَدِهِ (۹۲۶)، وَالتَّبْرَانِي فِي «الْمُعْجَمِ الْكَبِيرِ» (۶۷۰)، وَقَالَ الْأَلْبَانِي: (صَحِيحٌ لغيره) فِي «صَحِيحِ التَّرْغِيبِ» (۲۵۴۳).

واتە: لە زورارەى كۆپى ئەوفا باسى دەكات، لە پیاویك لە ھۆزەكەى خۆى پێى فەرموو: ئەبو مالیک یان ئیبنو مالیک، گوێى لە پێغەمبەرى خوا ﷺ بوو فەرموویەتى: « ھەركەسیك كەفیلی ھەتیویك بكات لەنیو موسلمانان لە خواردن و خواردنەو ھەتتا بى پێویست دەبیّت و گەورە دەبیّت ئەوا بەھەشتى بۆ مسۆگەر دەبیّت و گەرانەو ھى بۆ نییە، وەھەركەسیك دایك و باوكى یان یەكێکیان پیربەن و لەلای بمیّنەو ھاك نەبیّت بۆیان، ئەوا دەچیتە دۆزەخەو ھو ھاو گەورە دووری دەخاتەو، وە ھەركەسیك كۆیلە یەكی موسلمان ئازاد بكات ئەوا دەبیّتە ھۆى ئازادکردنى لە ئاگرى دۆزەخ ».

كە فەرموویەتى ﷺ: « ضَمَّ يَتِيمًا » كەفیلی بكات و پەناى بدات و جیگەى بۆ دابین بكات و پێداویستیىكەنى (٢١).

١٠/ وتنى گەورەى ئیستیغفار

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهُ: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى سَيِّدِ الْإِسْتِغْفَارِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، وَأَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ؛ لَا يَقُولُهَا أَحَدُكُمْ حِينَ يُمْسِي فَيَأْتِي عَلَيْهِ قَدَرٌ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَلَا يَقُولُهَا حِينَ يُصْبِحُ فَيَأْتِي عَلَيْهِ قَدَرٌ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» (٢٢).

(٢١) « التَّيْسِيرُ بِشَرْحِ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ » (٢/٨٣٠).

(٢٢) الْحَدِيثُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (٦٣٠٣)، وَهَذِهِ الرَّوَايَةُ عِنْدَ التِّرْمِذِيِّ (٣٣٩٣)، وَصَحَّحَهَا الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ» (٢٦١٢).

له شه ددادی کورپی ئه وسه وه (په زای خوای لیبیت) پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ئایه ری نهاییت نه که م بۆ گه وره ی ئیستیغفار:

خوایه تو په روه ردگاری هیچ په رستراویک نییه به حق جگه له تو به دیت هی ناوم و من به نده ی تو م و من له سه ر په یمان و به لینه که مم که به تو م داوه تا بتوانم، په نات پی ده گرم له خراپه ی ئه وه ی ئه نجام داوه له گونا ه. دان ده نیم به نیعمه ته کانتدا له سه رم و دان ده نیم به گونا هه کانم. سا خوایه لی م خو شبه، به راستی که س له گونا ه خو ش نابیت جگه له تو.

هیچ که سی ک نییه له ئیوه ئیواره بیخوینی ت له و شه وه دا بمریت پی ش ئه وه ی بگاته به یانی ئه و به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیت، هیچ که سی ک نییه بیخوینی ت له به یانیان بمریت پی ش ئه وه ی بگاته ئیواره ئه و به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیت.

۱۱/ تیکۆشان له پیناو خوای گه وره:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِشُعْبٍ فِيهِ عَيْنَةٌ مِنْ مَاءٍ عَذْبَةٍ فَأَعْجَبَتْهُ لَطِيبُهَا فَقَالَ: لَوْ اعْتَزَلْتُ النَّاسَ فَأَقَمْتُ فِي هَذَا الشُّعْبِ وَلَنْ أَفْعَلَ حَتَّى أَسْتَأْذِنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: « لَا تَفْعَلْ فَإِنَّ مَقَامَ أَحَدِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ سَبْعِينَ عَامًا؛ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ الْجَنَّةَ؟ اغْرُؤُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فُوقَ نَاقَةٍ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ » ^(۲۳).

واته: له ئه بو هوره ی ره وه (په زای خوای لیبیت) فه رمووی: پیاویک تی په ربوو له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ له نیوان دوو شاخدا که له وی دا کانییه کی ئاوی لی بوو پیاویکه پی سهرسام بوو له بهر سازگاری و خوشی ئاوه که، فه رمووی: ئه گه ر له خه لک دوور بکه و تهایه ته وه و خوا په رستیم لی ره

(۲۳) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ (۱۷۵۱)، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: (صَحِيحٌ لِعَلَّاهُ) فِي «صَحِيحِ التَّرْغِيبِ» (۱۲۷۸).

بکر دایه، به لام ئه وه ناکه م تا پیغه مبه ری خوا ﷺ پیم پینه دات، ئه و باسه ی بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: « ئه و کاره مه که چونکه شوینی که سیك له ئیوه له پیناو خوی بجه نگیت فه زل و گه وره بیه که ی زیاتره له هه فتا سال نویت له ماله وه بیکات، ئایه پیتان خوش نییه خوی گه وره لیتان خوش بیئت و بتانکاته به هه شته وه؟ بجه نگی له پیناو خوی گه وره، هه رکه سیك بجه نگیت له پیناو خوی گه وره به ئه ندازه ی ماوه یه کی که میش بیئت، ئه و به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیئت ».

که فه رمویه تی ﷺ: « **فُؤاقَ نَاقَةٍ** » ماوه یه کی که مه، له نیوان دوو شیر پیدانی به به چکه که ی له ماوه یه کی که م، پاشان وازی لیدی نی تا شیره که ی پر ئه بیئت و به چکه که ی لی ئه خوات و پاشان پر ئه دوش ریئت، مه به ست پی تی کو شان ی کی که مه.

١٢/ هه رکه سیك وه سفو سه نای بکه ن له دوی مردنی:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُتِنِي عَلَيْهَا خَيْرٌ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ: « **وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ** », وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُتِنِي عَلَيْهَا شَرٌّ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ: « **وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ** ».

قَالَ عُمَرُ رضي الله عنه: فِدَى لَكَ أَبِي وَأُمِّي مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُتِنِي عَلَيْهَا خَيْرًا فَقُلْتُ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ، وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأُتِنِي عَلَيْهَا شَرٌّ فَقُلْتُ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: « **مَنْ أَتْنَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ أَتْنَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ** » ^(٢٤).

واته: له ئه نه سی کۆری مالیکه وه (په زای خوای لی بیئت) فه رمووی: جاریک جه نازه یه کیان تیپه پکردو وه سفو سه نایان ده کرد، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: « بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو » وه جاریکی تر جه نازه یه کیان تیپه پکرد خه لک باسی کرد به خراپه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: « بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو »

عومه ر (په زای خوای لی بیئت) فه رمووی: به دایک و باوکمه وه فیدات بم جه نازه یه کیان تیپه پکرد وه سفو سه نایان کرد فه رمووت: بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو وه جاریکی تر جه نازه یه کیان تیپه پکرد خه لک باسی کرد به خراپه فه رمووت: بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو بۆی مسۆگەر بوو، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: « ئه وه ی که وه سفی خیر کرا به هه شتی بۆ مسۆگەر بوو، وه ئه وه ی که وه سفی شه پو خراپه ی له سه ر کرا ئه وا دۆزه خی بۆ مسۆگەر بوو، ئیوه شایه تی خوای گه وره ن له سه ر زه وی ئیوه شایه تی خوای گه وره ن له سه ر زه وی ئیوه شایه تی خوای گه وره ن له سه ر زه وی ^(٢٥) ».

وَعَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدِّيلِيِّ قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فَجَلَسْتُ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه فَمَرُّوا بِجَنَازَةٍ فَأَثْنُوا عَلَيْهَا خَيْرًا فَقَالَ عُمَرُ: وَجَبَتْ. فَقُلْتُ لِعُمَرَ وَمَا وَجَبَتْ؟

(٢٥) قال المناوي رحمته الله: والمراد شهادة الصحابة وغيرهم ممن كان بصفته لا شهادة الفسقة لأنهم قد يشنون على من هو مثلهم ولا شهادة من بينه وبين الميت عداوة لأن شهادة العدو لا تقبل. فيض القدير (٢٨/٦).

واته: مه به ست به و شایه تییه ها وه لانه (په زای خوایان لی بیئت) وه جگه له وانیش که به عه داله ت شایه تی بده ن، شایه تی ئه و که سانه ناگریته وه که فاسقن له به رته وه ی ئه وان وه سفی که سیك ده که ن وه کو خویان بیئت، وه شایه تیدان له نیوان زیندووو مردووو نابیئت هیچ نا کوکی و دوژمنایه تی تیدا بیئت، له به رته وه ی شایه تیدانی که سیك که نا کوکی و دوژمنایه تی هه بیئت شایه تی لی وه رناگریئت. -وه رگری-

قَالَ: أَقُولُ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ لَهُ ثَلَاثَةٌ إِلَّا وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ ».

قَالَ: قُلْنَا وَاثْنَانِ؟

قَالَ « وَاثْنَانِ ».

قَالَ: وَلَمْ نَسْأَلْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْوَاحِدِ (٢٦).

واته: وه له ئه بی ئه سوهدی دیلی یه وه (په حمه تی خوای لی بیټ) ده فه رموویټ: چوومه مه دینه لای عومه ری کوپی خه تاق (په زای خوای لی بیټ) دانیشتم، جه نازه یه کیان برد خه لك وه سفی خیری کرد، عومه ره رمووی: بۆی مسۆگەر بوو.

به عومه رم ووت: چی بۆ مسۆگەر بوو؟

فه رمووی: ئه وه ده لیم وه کو پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: « هه ر موسلمانیک سی که س شایه تی بدن له سه ری ئیلا به هه شتی بۆ مسۆگەر ده بیټ ».

ووتمان: ئه گه ر دوانیش بیټ؟

فه رمووی: « ئه گه ر دوانیش بیټ ».

فه رمووی: بۆ یه ک که س پرسیارمان له پیغه مبه ری خوا ﷺ نه کرد.

(٢٦) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ (١٠٧٩)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ» (٥٧٥٩).

لە کوّتايدا:

خۆشبهخت ئەو كەسەيە لە پىڭاي پازى بوونى خواى گەورە خىرا دەكات،
كاتىك گويىيىستى ﴿وَسَارِعُوا﴾، وە لە گۆرەپان و مەيدانى كارى خىردا
پىشېركى دەكات كاتىك گويىيىستى ﴿فَاسْتَبِقُوا﴾ دەبيّت.

ئەى براكانم و ئەى خوشكەكانم ﴿فَاسْتَبِقُوا﴾ واتە: ئىوھ پىشېركى بكن
(بۆ كارى خىرو چاكە) ﴿وَسَارِعُوا﴾ [آل عمران: ۱۳۳]. واتە: پەلەبكن.
بە ئاگان و وشياربن تا ھەلنەخەلەتەين، ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ
جِهَادِهِ﴾ [الحج: ۷۸].

واتە: وە جىھاد بكن لە پىناو خواى گەورەدا بە مال و زمانتان جىھادىكى
تەواو لە لۆمەى لۆمەكاران مەترسن.
تا ئەجرو پاداشتى بە دەست بهيّن.

خواى گەورە من و ئىوھش بكات بە يەكك لەوانەى كە دەربارەيان
دەفەر موويت: ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ
الدَّرَجَاتُ الْعُلَى﴾ [طه: ۷۵].

واتە: ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ﴾ بەلام ھەر كەسيك بگات بە
خواى گەورە بە باوەردارى وە كردەوھى چاكى ئەنجام دايّت (كردەوھى چاك
ئەوھى كە نىھتت بۆ خواى گەورە بيّت و بۆ ريات نەبيّت، وە لەسەر سوننەت
بيّت و بيدعە نەبيّت) ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى﴾ ئەمانە پلە بەرزەكانى
بەھەشتيان بۆ ھەيە.

تقبل الله منا ومنكم، ووفقنا و إياكم لكل خير.
اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا، وَعَلَّمْنَا مَا يَنْفَعُنَا، وَزِدْنَا عِلْمًا.
وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.